

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspecția Financiară, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Leicovici Piotr împotriva Inspecției Financiare privind declararea ilegalității acțiunilor pârîului și obligarea eliberării informației solicitate, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 26.02.2015, reclamantul Leicovici Piotr s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare de pe lângă Ministerul Finanțelor RM, prin care a solicitat declararea acțiunilor pârîului ca ilegale; obligarea de a executa cerințele Legii privind accesul la informație și eliberarea informației solicitate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 12.01.2015, a depus cerere la oficiul pârîului, prin care a solicitat Direcției teritoriale a Inspecției Financiare a UTA Găgăuzia de a acorda informația oficială, pe care o deține, conform activității profesionale.

În conformitate cu art. 4 și 5 din Legea privind accesul la informație, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a primi și de a face cunoștință cu informațiile oficiale.

Susține că pârîul a încălcat cerințele legislației în vigoare, nu a examinat în mod corespunzător solicitarea reclamantului, nu i-a propus măcar să facă cunoștințe cu informația solicitată, nu i-a solicitat concret să plătească costul serviciilor pentru eliberarea informației pe suportul de hîrtie.

Menționează că, de fapt, colaboratorii și/sau administrația pârîului, care este organ de control și supraveghere în domeniul finanțelor, a dat dovadă de inacțiune completă la examinarea solicitării lui, prin ce a încălcat prevederile Constituției RM, Legii privind accesul la informație legii cu privire la petiționare.

La 12.05.2015, reclamantul a depus cerere de modificare a cerințelor, prin care a solicitat declararea acțiunilor pârîului ca ilegale, în legătură cu examinarea tardivă a cererii reclamantului din 12.01.2015 și furnizarea informației cu omiterea termenelor prevăzute de Legea privind accesul la informație și obligarea de a executa cerințele Legii privind accesul la informație și eliberarea informației solicitate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 12 mai 2015, a fost admisă parțial acțiunea lui leicovici Piotr, fiind recunoscute ilegale acțiunile Inspecției Financiare

în legătură cu neexaminarea la timp a cererii reclamantului din 12.01.2015 și prezentarea informației cu omiterea esențială a termenului prevăzut de Legea privind accesul la informație. În rest, acțiunea lui Leicovici Piotr privind obligarea Inspecției Financiare de a executa cerințele Legii privind accesul la informație și eliberarea informației solicitate, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a aplicat prevederile art. 4, 6, 11, 16, 19, 21, 23 din Legea privind accesul la informație, menționând că reclamantul a primit răspuns la cererea sa din 12.01.2015 doar la 09.04.2015, adică cu încălcarea termenului legal. Referitor la cerința de obligare la furnizarea informației solicitate, instanța a statuat netemeinicia ei, deoarece reclamantul nu contestă faptul că aceasta a fost recepționată la 09.04.2015.

La 11.06.2015, Inspecția Financiară a atacat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Comrat din 12 mai 2015 și emiterea unei noi hotărîri respingere a acțiunii.

În motivarea apelului, apelantul a invocat că hotărîrea atacată în partea admiterii cerințelor reclamantului este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece în timpul examinării cauzei nu au fost luate în considerație că cererea privind furnizarea informației solicitate a fost depusă de către Leicovici Piotr în Direcția teritorială a Inspecției Financiare pe UTA Găgăuzia la data de 12.01.15, iar în legătură cu faptul că era imposibil de a elibera imediat informația solicitată, din motivul transmiterii materialelor solicitate în arhiva Inspecției Financiare în mun. Chișinău, la 29.01.15, reclamantul a fost informat în scris, adică în termen de 15 zile lucrătoare, precum că solicitarea privind furnizarea copiilor solicitate de către el a fost trimis în mod verbal (prin telefon) la locul de păstrare a lor.

La fel a menționat că, îndată după primirea copiilor de pe actele solicitate (20.02.2015), în adresa lui Leicovici Piotr a fost expediată scrisoare-invitație pentru primirea copiilor actelor solicitate, în care de asemenea a fost indicat faptul, că la depunerea solicitării el a încălcat cerințele art. 12 alin. (2) lit. c) din Legea privind accesul la informație și anume, el nu a prezentat actul de identitate, pe care el trebuie să-l dețină la primirea informației solicitate.

A mai indicat că, necătînd la invocarea caracterului urgent de primire a informației solicitate, pentru primirea ei Leicovici Piotr s-a prezentat în Direcția teritorială a Inspecției Financiare pe UTA Găgăuzia doar la 30.03.2015 și a primit-o în aceeași zi, despre ce denotă semnătura lui personală, însă în instanța de judecată a declarat, inclusiv și în scris, că informația a fost primită de către el doar la 09.04.2015, ceea ce nu corespunde realității de fapt.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Inspecția Financiară și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 12 mai 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Leicovici Piotr împotriva Inspecției Financiare privind declararea ilegalității acțiunilor pîrîtului și obligarea eliberării informației solicitate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat

normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 04.04.2016, Inspekția Financiară a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Comrat din 12 mai 2015 și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii lui Leicovici Piotr.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că instanțele au examinat cauza superficial, nu au constatat de drept care este obiectul litigiului, rapoartele părților pe dosar, circumstanțele de fapt și de drept, căile și modul de realizare a accesului la informație oficială.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs, completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele ierarhic inferioare au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanțele au examinat cauza superficial, nu au constatat de drept care este obiectul litigiului, rapoartele părților pe dosar, circumstanțele de fapt și de drept, căile și modul de realizare a accesului la informație oficială.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Inspekția Financiară, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspekția Financiară ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspekția Financiară.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea